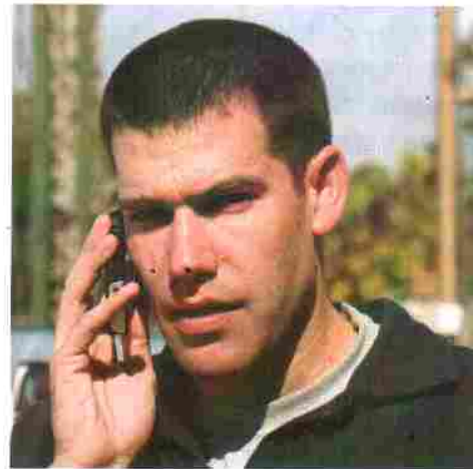

שמחה

השמחה היא ערך עליון ב"שמחה לילד". חלק משמעותי מהפעילות שאנו עושים הוא הענקת תחושה של התרוממות רוח ושמחה גדולה המנתקת אותנו ואת הילדים מהקושי היום-יומי. האווירה הזו חזקה יותר מכל אטרקציה שאותה אנחנו יכולים לקנות בכסף. זה הכוח האמיתי של "שמחה לילד". באופן אישי, כשאני מביט מהצד על אותם ילדים ומתנדבים אני מתמלא סיפוק ושמחה שמטעינים אותי באנרגיה להמשך העשייה המשמעותית. לא מעט ילדים מגיעים לשמחה לילד לאחר תקופת מחלה וטיפולים ממושכים, ותוך כדי הפעילות אני רואה בעיניים שלהם שמחה גדולה המשכיחה את הקושי. משילד בן שש בא, מחבק ואומר תודה, זה מרגש בעוצמות שקשה לתאר.

השמחה חזקה יותר מכל אטרקציה שאפשר לרכוש בכסף < הרופאים המטפלים נותנים ומתמסרים מעל ומעבר < הילדים מלמדים אותנו על כוחות החיים

מטרות "שמחה לילד" נותנת מענה בשלושה מובנים: הראשון - כפי להעביר את הזמן בכיף ובשמחה. השני - חברה, הילדים מרגישים שווים בין ילדים שדומים להם במצבם הבריאותי: השלישי - סיוע ומתן כלים להתמודדות נפשית עם המחלה במסגרת העמותה, מעין העצמה. החזון והתפישה שלנו הם שהילדים יכולים להצליח בחיים, לחיות חיים מלאים בצל המחלה ואף לתרום תרומה משמעותית לחברה.

שידוכים המתמדים ב"שמחה לילד" הם בביתות י"ב ומעלה. לשמחתנו, למרות שלא שמנו לנו זאת למטרה, זכינו בשמחה לילד לרקוד בלמעלה משלושים חתונות של זוגות מתנדבים.

מקצועיות לפני תחילת ההתנדבות עוברים המתנדבים הכנה והכשרה. אנו נותנים דגש על הפן המקצועי הן מבחינת הטיפול בילדים ובמשפחות והן מבחינת הליוי וההדרכה שמקבלים המתנדבים.

מעצם זה שהילדים לא פגיעים קוגניטיבית ושהם מודעים למצבם, המתנדבים עומדים מול התמודדויות מורכבות סביב עולמם של הילדים שמצפים לעזרה וסיוע מהמתנדבים, ולכן יש דגש על ליווי ועל הדרכה מקצועיים.

יש לנו מספר סניפים ובכל סניף יש עובד/ת סוציאלית/ת ורכזת תחום עם ניסיון רב מעבר לכך יש פסיטולוגים שמלווים את הצוות המקצועי.

פעילות ספינת הדגל של שמחה לילד היא חונכות אישית עם חכמת אישית לכל ילד.

כיום יש כ-180 חונכים מתנדבים. לכל ילד יש חונך אישי שאתו הוא נפגש כל שבוע. החונכות כוללת גם יציאות לבייליים ופעם בחודש וחצי יש יציאה קבוצתית לפי גילאים. בנוסף יצאו לטיולים שנתיים משותפים של החונך והחניך ביחד עם בני כיתתו. במקרה של הצקות לילד, המתנדב הולך עם החניך לפתח שלו וביחד מסבירים לבני כיתתו על המחלה ועוד. החונכות היא מאוד תובענית מבחינת המתנדבים, נדרשים מהם ראש גדול במיוחד, מסירות ואחריות כלפי החניך.

מעבר לכך יש פעילות ענפה בבתי חולים ביחשלים, במרכז ובחיפה. הפעילות כוללת הפעלת משחקיות על-ידי בנות שירות לאומי; פרויקט שמירה על ילדים המאושפזים לזמן ארוך על מנת לשחרר את המשפחה להתאוררות ולעבודה; ופרויקט מקסים נוסף הוא קבלות שבת בימי שישי. המתנדבים מגיעים בכל יום שישי למחלקות הילדים השונות ומקיימים תשומת לב ושיר אישי לכל ילד שנאלץ לשהות בבית החולים בשבת.

מחנה גולת הכותרת עבור הילדים - אלו המחנות.

במהלך השנה אנו מקיימים מספר מחנות שהעיקר בהם הוא לכיף ולאסוף חוויות שנגישות בדרך כלל רק לילדים שאינם מוגבלים. במחנות מתקיימות סדנאות הנותנות לילדים כלים להתמודד עם המחלה.

בסוכות אנו מצווים "ושמחת בחגך". יש מי שדואג לשמח ולשמוח במשך השנה כולה. ישבנו לשמוע מאלי קלרמן, מנכ"ל "שמחה לילד", על השמחה שנוטעים מתנדבי העמותה בלב הילדים החולים בסוכות ובכל השנה

הקמה שמחה לילד נוסדה על-ידי אילן גרובמן והלל וינר בעקבות סיפור אישי והיכרות מענייקה עם התמודדות של ילדים חולים. הם זהו שיש אוכלוסיה גדולה של כ-6,000 ילדים ובני נוער שחולים במחלות כרוניות כגון: ניוון שרירים, תסמונות גדירות, C.F., ועוד, שאינם פגיעים קוגניטיבית ושמדעיים היטב למצבם. אל הרעיון המופלא שלהם הצטרפו עד היום כ-700 מתנדבים.

קשר כיום יש כ-300 חניכים, ילדים חולים, שמקבלים חונך. בין החונך לחניך נוצר רחב חיבור חזק מעבר לכל דמיון, שמחזיק לאורך שנים. שני הצדדים נתונים בצורה יוצאת דופן ומעוררת השראה; החונכים לומדים ומקבלים המון מהמפגשים עם הילדים. המתנדבים עוברים תהליך של שינוי חזק, מרגע שהם נכנסים ל"שמחה לילד" אין אחד שיכול להישאר אדיש לילדים המופלאים הללו. המפגש עם חניכים שלא מוותרים לעצמם ויודעים לכוון ולשאוף גבוה, גורם לצוות ולמתנדבים לקבל פרופורציה ולגייס דרך התמודדות הפרטית של כל אחד.

רופאים בכל העבודה שלנו עם צוות הרופאים במחלקות בתי-החולים אנחנו רואים נתינה ומסירות אין סופית של הרופאים. יש רופאים רבים שמעורבים באופן אישי בחיי הילדים עד לרמה של מה הילד אוכל בכל בוקר בבית.

אני מאוד מחובר למצוקה של הרופאים ולא חושב שמפנים מספיק משאבים לפיתרון. הנושא אינו עומד בראש סדר העדיפויות אם התרחיש חס וחלילה יתממש ומאות רופאים יתפטרו, זה שפיע באופן ישיר על הילדים. הילדים מודעים לכך והם חוששים.

אחריות כל ילד מושפע מהמחלה שלו בכל יום. מרגע פקידת העיניים ועד שהוא עוצם אותן, הילד החולה נושא עמו מחויבות ואחריות עצומות שהן מעבר ליכולת של ילד קטן. לדוגמה, יש מספר ילדים שמטופלים בדיאלזה. אסור להם לשתות והם חייבים לשמור על עצמם כשהם בבית הספר ובמיוחד בהפסקות. הם לומדים ומלמדים את עצמם לשלוט בגוף כדי לא לפגוע בו והם קושי עצום, במיוחד לילדים שנמצאים בסביבה דינמית.